

WOZIGNÓJ WINCENTY (1899-1962)

Urodził się 18 lipca 1899 roku w Teodozewie. powiat gostyński. Syn Andrzeja i Michaliny z domu Mroziak. Po ukończeniu szkoły powszechnej pracował w rodzinnym gospodarstwie rolnym. 18 sierpnia 1917 roku powołany został do 50. pułku piechoty w Rawiczu. Po przeszkoleniu wysłany na front do Rosji. Od 1 kwietnia 1918 roku był żołnierzem 62. pułku piechoty i walczył na froncie francuskim pod Kemmenberg-Combrai. Po zakończeniu wojny wrócił z frontu do garnizonu w Kosel na Śląsku, skąd 16 grudnia 1918 roku został wysłany do domu na urlop.

7 stycznia 1919 roku wstąpił do powstańczej kompanii sierżanta Loena Włodarczaka, z którą udał się na front pod Leszno. Walczył pod Pawłowicami, Robczyskiem, Tworzankami, Przybinią (wypad). Wraz z 6. pułkiem strzelców wielkopolskich (60. pułk piechoty) brał udział w działaniach na froncie zachodnim i północnym powstania. W marcu 1920 roku wyjechał na front bolszewicki, gdzie walczył podczas ofensywy na Ukrainie. 15 maja 1920 roku został przeniesiony do 57. pułku piechoty. Po zawieszeniu broni skierowano go do Kierownictwa Transportów Zagranicznych, gdzie pod dowództwem kpt. Arciszewskiego przewoził sprzęt i broń przyznane Polsce od Austrii (przez Węgry i Rumunię). 30 listopada 1920 roku bezterminowo urlopowany z wojska, wrócił do domu. 17 marca 1923 roku przeniesiony został do rezerwy w stopniu szeregowca.

W 1932 roku wraz z rodziną przeprowadził się z Bączegolasu (powiat gostyński) do Pawłowic i był tu dzierżawcą folwarku proboszczowskiego. Od 2 grudnia 1935 roku członek Koła ZWPN w Pawłowicach. W 1941 roku wraz z rodziną wysiedlono go do Holandii, wrócił w 1947 roku. W 1957 roku wyprowadził się do Mórkowa, gdzie również prowadził gospodarstwo w majątku kościelnym.

W 1923 roku ożenił się ze Stanisławą Klupś (w Żytowiecku). Miał dzieci: Jana (1926), Helenę (1928), Romana (1930), Izabelę (1935), Czesława (1938), Kazimierza (1941), Mieczysława (1942).

Zmarł w Lesznie 8 października 1962 roku. Pochowany został na cmentarzu w Mórkowie.